

Even voorstellen

Caspar de Lint

Ik ben geboren in een VW familie. Mijn grootvader reed al in een Kever voordat Pon in '47 begon met importeren, hij werkte direct na de oorlog op de ambassade in Bonn. Mijn vader reed in een Kever of Type 3 (Variant). Met de Variant ging de hele familie (drie kinderen) op vakantie naar Joegoslavië en Spanje.

In 1988 wilde als student ik op vakantie met mijn eigen auto. Dat het een VW zou worden was van begin af aan duidelijk, dat het een Transporter zou worden niet. Voor het prinselijke bedrag van Hfl 1950,- kocht ik mijn eerste bus. Het was een ex-melkbus die was omgebouwd tot een eenvoudige kampeerauto. Nadat ik samen met mijn broer de techniek had gecontroleerd en drie remmen weer gangbaar had gemaakt ben ik met drie vrienden ermee naar Frankrijk op vakantie geweest. Na de vakantie merkte ik toch dat een bus wel erg fijn reed en praktisch was. Voor mijn toenmalige bijbaan (in het hele land bezorgen van catering aan huis) kwam hij ook goed van pas. Na twee jaar (en bijna 80.000 km verder!) maakte een Kadett die haaks afsloeg op een rotonde een eind aan zijn bestaan.

Na een korte en heftige zoektocht had ik al snel weer een andere bus gevonden. Ditmaal een oude legerbus die tot schoolbus was omgebouwd. Na het einde van de studietijd werd het budget ook wat beter. Nu pakte ik de om-

bouw tot kampeerauto serieus aan. Er werd een hefdak ingebouwd op een zondagochtend. (Het gezaag in het dak konden de burens niet echt waarderen) Het interieur bouwde ik ditmaal met goed inbouw materiaal. Waar mogelijk en betaalbaar gebruikte ik onderdelen van Westfalia, de fabrieksombouwer van VW.

In de loop van de jaren heb ik ook het nodige laswerk uitgevoerd en/of zelfgedaan als het eenvoudig was. Beide kokerbalken, accubak & een kriksteun waren de voornaamste zwakke plekken. Vanwege de jarenlange periodieke tectyl-behandelingen van Defensie waren de meeste zwakke plekken in een uitstekende staat!

Vele vakanties volgden; o.m. Hongarije, Frankrijk, Engeland, Portugal & Finland. De combinatie om met een klassieke auto lange vakanties te houden bevalt uitstekend.

Dezelfde bus heb ik zestien jaar later nog steeds. Recent heb ik de complete motor(ruimte) onder handen genomen en met een groeien-

de familie zijn er nu ook veiligheidsgordels achterin ingebouwd. Achterin ligt nu een volledig gebalanceerde en uitgeliterde (afstemmen verbrandingsruimtes op elkaar tot op de cc) motor die iets meer levert dan de 50PK af fabriek.

Door het voortdurend speuren op heel veel beurzen, sloperijen en via-via auto-kennissen heb ik allerlei opties en leuke accessoires weten te bemachtigen. Denk hierbij aan bekleding, dashboardklok, km-teller met dagteller, standkachel, originele voortent & fietsendrager en een bijpassend Westfalia bagage aanhangertje.

In 1996 kroop het bloed waar het niet gaan kon.. Ik kocht een 1303 cabriolet in Amerikaanse uitvoering. Deze is in de winter van 1997 volledig gestript en opnieuw opgebouwd, de kap is later totaal gerestaureerd en last but not least is hier de motor ook volledig gereviseerd en gebalanceerd. Ook hier is na jarenlange aandacht voor details en techniek de volledige auto compleet betrouwbaar en fabrieksorigineel. Ook hiermee wordt regelmatig vakantie gevierd; Kroatië, Frankrijk & Engeland heeft hij al gezien.

In 2002 hebben we met de cabrio meegedaan aan de Alpentorally; 10 dagen 'sportief' toeren over de mooiste passen (tot 24%!) in Zwitserland en Italië. Dit was een jarenlange droom die toen uitkwam. Wij hadden veruit het minst aantal peekaa's van iedereen (ook het minste panne), maar dat drukte onze pret niet. Ook gebruik ik mijn bus om mee te doen aan de Nacht van Weesp, die ik met mijn navigator de eerste keer prompt won!

Ondanks dat ik van huis uit geen technische opleiding heb genoten ben ik steeds meer werk in eigen beheer gaan uitvoeren. Ten eerste omdat ik het leuk vindt en, ook niet onbelangrijk, omdat ik tot op heden zelden goede kwaliteitservaringen heb met werk uitbesteden aan een bedrijf. Het stofferen van de kap is hier overigens de spreekwoordelijke uitzondering die de regel bevestigt.

Je zou uit het voorgaande kunnen opmaken dat ander klassiek blik mij niet interesseert. Niets is minder waar, maar ik heb besloten om het bij een merk te houden. Tijdens de koffieklets kan ik mij dan tegoed doen aan al het andere mooie klassieke blik dat Almere rijk is!

